

Bilag 213.

ELEKTRONIKFABRIKANTFORENINGEN I DANMARK

Den 3. februar 1967.

Undertegnede, Elektronikfabrikantforeningen, har ved tidligere lejligheder, således under foreningens oprindelige navn „Radiofabrikantforeningen“, i skrivelser af 17. juni og 30. august 1965 til det ærede udvalg og under foretræde for udvalget den 20. august 1965 fremført den af foreningen repræsenterede industris synspunkter i forbindelse med planerne om indførelse af en almindelig omsætningsafgift.

I de nævnte skrivelser og under foretrædet for udvalget har vi henstillet, at der samtidig med indførelse af en merværdiafgift blev gennemført en ophævelse af de lovbestemmelser, i henhold til hvilke de af radio- og TV-industrien fremstillede varer er belagt med en afgift på 30 pct. i en gros leddet.

Dette er fortsat industriens opfattelse, og udviklingen indenfor branchen i den tid, der er forløbet, siden vor forening rettede henvendelse til det ærede udvalg i efteråret 1965, har yderligere understreget betydningen af, at den mangeårige forskelsbehandling af vor branches produkter i afgiftsmæssig henseende i forhold til andre varige forbrugsgoder bringes til ophør.

Det vil være bekendt, at en række større radio- og TV-fabriker i de senere år har måttet lukke, og i dag findes der i realiteten kun 3 danske fabriker indenfor dette produktionsområde.

Disse virksomheder, der tilsammen beskæftiger ca. 3.000 mennesker, er i dag i en yderst vanskelig situation, og alene et hensyn til opretholdelse af eksporten fra virksomhederne tilsiger, at denne industriegren i afgiftsmæssig henseende bliver stillet lige med producenter af andre varige forbrugsgoder.

I denne forbindelse skal det påpeges, at de virksomheder, der fremstiller komponenter til radio- og TV-apparater, pladespillere m. v. i væsentlig grad er afhængige af leve-

rancerne til de apparatproducerende virksomheder, hvis afsætningsvanskeligheder således vil få alvorlige følger for komponentfabrikanterne.

Disse følger vil også virke ind på komponentfabrikerens betydelige eksport, idet opretholdelsen af eksportniveauet ligesom for apparatfabrikerne forudsætter tilstedeværelsen af et stort og stabilt hjemmemarked.

Det kan anføres, at eksporten i kalenderåret 1965 androg henholdsvis ca. 140 mill. kr. og 72 mill. kr. for komponenter og færdige apparater, altså i alt ca. 212 mill. kr. For året 1966 foreligger endelige tal endnu ikke, men desværre er tendensen faldende.

Under tidligere forhandlinger med Finansministeriet har man derfra henvist til det provenutab, staten ville lide ved bortfaldet af 30 pct. afgiften og varenes fremtidige belastning med merværdiafgift på 10 pct.

Vi har forståelse for dette synspunkt, men vil dog gerne anføre at provenuet af 30 pct. afgiften med den stærkt faldende omsætning af branchens varer i de senere år naturligvis er faldet tilsvarende, nemlig fra ca. 69 mill. kr. i kalenderåret 1960 (da afgiftsbeløbet var det størst indbetalte) til ca. 54 mill. kr. i 12 måneders perioden oktober/september 1965-66 (sidste tilgængelige tal).

Hertil kommer, at afgiftssatsen i 1960 var 20 pct., medens den fra august 1962 har været 30 pct., d. v. s. at en gros salgsværdien exkl. afgifter i disse år er faldet fra ca. 345 mill. kr. til ca. 180 mill. kr.

Med udgangspunkt i denne sidst kendte en gros salgsværdi, ca. 180 mill. kr. vil den tilsvarende detail salgsværdi være 280-290 mill. kr. inkl. merværdiafgift, d. v. s. et provenu på 28-29 mill. kr., altså et provenutab af størrelsesorden ca. 25 mill. kr.

Ved bedømmelsen af provenutabet i relation til vor industris vanskeligheder, til hvilke 30 pct. afgiftens varefordyrelse utvivl-